

MUSEUM BOIJMANS
VAN BEUNINGEN

BENI BISCHOF

SENSORY SPACES

18.06.16
02.10.16

SENSORY SPACES

Sensory Spaces is de titel van een reeks solotentoonstellingen in de Willem van der Vorm Galerij, de gratis toegankelijke tentoonstellingsruimte in het entreegebied van het museum. Voor iedere editie wordt een kunstenaar gevraagd om de eigenschappen van de ruimte op een verrassende manier naar zijn hand te zetten.

Sensory Spaces is the title of a series of solo exhibitions in the Willem van der Vorm Gallery, the freely accessible exhibition space in the museum's entrance area. For each edition an artist is invited to respond to the particular characteristics of this space.

Bad Andy, Good Pizza

Frie Leysen: 'Ich hasse gute Ideen!'

After a few months in my parents' basement, I took an apartment near the state university, where I discovered both crystal methamphetamine and conceptual art. Either one of these things is dangerous, but in combination they have the potential to destroy entire civilizations.

It is a truth universally acknowledged that a zombie in possession of brains must be in want of more brains.

EPILEPTIC TECHN0

**Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep Ep-Ep-Ep-Ep Epileptic**

4

**Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep Ep-Ep-Ep-Ep Epileptic**

Deze citaten, afkomstig uit Beni Bischofs 'Texte', zijn exemplarisch voor zijn manier van werken. Bischof is de ultieme mix en matcher; in al zijn werk voegt hij bestaande beelden, teksten en situaties samen en zet hij deze naar zijn hand. Zijn werk kan gelezen worden als een ironisch commentaar op de banaliteit van het dagelijkse leven, waarbij de kunstenaar zijn eigen 'soort' niet spaart. Ook het uiterlijk van zijn 'Texte', die hij sinds 2015 uitgeeft is een persiflage op een bestaande uitgave, ze nemen namelijk de vorm aan van de publicaties van de bekende Duitse uitgeverij Suhrkamp.

Voor Sensory Spaces heeft Bischof een ontregelende totaalinstallatie gemaakt waarin de bezoeker wordt opgenomen in een omgeving van gangen die weer naar andere gangen leiden, met open en gesloten deuren en chaotische ruimtes. Het geheel fungeert als een driedimensionale collage, waarin de verschillende media waarmee Bischof werkt, samenkomen. Ook zijn geheime liefde, het schilderen, houdt zich hier schuil. Bischofs installaties kunnen beschouwd worden als een systeem waarin hij zijn ideeën en werken kan onderbrengen, waarbij hij met zijn installatie voor Sensory Spaces een stap verder gaat, doordat het fungeert als een gesamtkunstwerk; een samenspel van verschillende kunstvormen.

BENI BISCHOF

Sensory Spaces 9 — Beni Bischof

Bad Andy, Good Pizza

Frie Leysen: 'Ich hasse gute Ideen!'

After a few months in my parents' basement, I took an apartment near the state university, where I discovered both crystal methamphetamine and conceptual art. Either one of these things is dangerous, but in combination they have the potential to destroy entire civilizations.

It is a truth universally acknowledged that a zombie in possession of brains must be in want of more brains.

EPILEPTIC TECHNO

Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep Ep-Ep-Ep-Ep Epileptic

Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep
Ep-Ep-Ep-Ep Ep-Ep-Ep-Ep Epileptic

5

These quotations from Beni Bischof's 'Texte' are exemplary for his way of working. Bischof is the ultimate mix-and-matcher: in all his work he combines and adapts existing images, texts and situations. His work can be read as an ironic commentary on the banality of everyday life. And he doesn't spare his own kind. Even the appearance of his 'Texte' books, which he has published since 2015, is a parody of an existing publication: they take the form of the volumes issued by the famous German publisher, Suhrkamp.

For Sensory Spaces, Bischof has created a disorienting installation in which the visitor enters a system of corridors that lead to yet more corridors, with open and closed doors leading to chaotic spaces. It is like a three-dimensional collage of the various media with which Bischof works. Painting, his secret passion, is also to be found here. Bischof's installations can be viewed as a system to accommodate his ideas and works. In his installation for Sensory Spaces he goes a step further so that it functions as a gesamtkunstwerk; a combination of various art forms.

NM: *Je installatie bestaat uit een systeem van gangen en kamers. Wat was je motivatie hiervoor?*

BB: Het gaat allemaal over de sfeer. Ik heb het idee van gangen al langer in mijn hoofd, ik wilde dat altijd proberen. Ik hou van de sfeer in gangen. Er is sprake van een soort disconnectie... als bezoeker ben je je niet bewust van waar je daadwerkelijk bent. Ik creëer vaak een soort systeem waarin ik iets kan doen of waar ik mijn werken en ideeën een plek kan geven. In dit geval gaat het om deze ruimte in het entreegebied die ik op de een of andere manier op een doos vind lijken. Dus ik vond het interessant om de bezoekers in de entree ruimte naar binnen te zuigen en ze in dit gangenstelsel te verspreiden. In een nepomgeving.

Mysterieus, enigmatisch, cryptisch, grappig, dom, vreemd. 'wat gebeurt er in hemelsnaam?'

De installatie bestaat niet slechts uit een gang, het is een combinatie van gangen die leiden naar andere gangen. Ik hoop dat er een vervreemdend effect ontstaat wanneer je je beweegt van gang naar gang. In sommige gangen zitten deuren, in andere niet. Deze leiden naar een grote kamer die beschouwd kan worden als een leefruimte, omdat het gemeubileerd is, er is chaos... ik weet niet waarom. Maar de installatie heeft een aantal 'acties' nodig...

6 Wanneer ik rondreis doen hotelgangen altijd iets met me. Met mijn werk wil ik de bezoeker door een combinatie van gangen, kamers, hoeken, etc. leiden... De installatie fungeert als een soort doolhof. Ik vond het spookhuis op de kermis altijd leuk!

NM: *In het verleden heb je bij andere gelegenheden ook kamers gemaakt die ik 'gestoorde kunstenaarskamers' zou noemen. Ik zie ze als een mogelijke leefomgeving, als een ironisch commentaar op de kunstenaarsstudio, als een nep situatie... Waarom wil je die kamers steeds opnieuw bouwen?*

BB: Zoals ik hierboven al aangaf ben ik geïnteresseerd in systemen waarin ik iets kan doen of waarin ik mijn werk kan plaatsen. Soms vind ik het fijn als het dicht op elkaar zit, als het op een microkosmos lijkt. Het idee van nep situaties/omgevingen/landschappen/zaadbakjes bevalt me. Als kunstenaar speel ik graag met de bezoeker, doe ik graag alsof. Om zo een sfeer te creëren. Voor mij is het een mogelijkheid om mijn werken te tonen. Soms heb ik geen zin om mijn werk gewoon in een witte vierkante ruimte te laten zien. Ik hou ook van een grenzeloze overdosis aan activiteit. Het is niet slecht wanneer mijn werk de bezoeker irriteert. Ik ben daarnaast nieuwsgierig naar het bouwen van kamers, hoeken, het gebruik van tapijt, kleur, licht etc. waar mensen zich in kunnen bewegen.

NM: *Hoe verhouden de kamers in de installatie die je voor het museum hebt voorbereid zich tot de 'gestoorde kunstenaars-*

Beni Bischof, *I at 5 o'clock am*, viltstift op papier/ felt

I call him Recess
never know when

Beni Bischof, *I call him Recession*, acrylverf op

Beni Bischof, *No Time To Chill*, installatie, meubels, kunstwerken, gemengde techniek, video, boeken etc...

pen on paper, 2015

ion - because you
he's going to bite.

doek / acrylic paint on
canvas, 2014

/ installation, furniture,
works, mixed media,
video, books, etc...

NM: *Your installation consists out of a system of corridors and chambers. Why do you want do this, what do you find appealing about the idea?*

BB: It's all about the mood. I always have the idea of corridors in my mind. I always wanted to try that. I like the mood in corridors. It's disconnected... you are not aware where you really are. I often create a kind of system where I can act or place my works and ideas. In this case we have this space in the foyer that somehow looks to me like a box. So I liked the idea of a corridor that sucks the visitors in the foyer in and distributes them inside the corridor system. In a fake environment.

Mysterious, enigmatic, cryptic, funny, stupid, strange, "what the fuck is going on here?"

It's not only one corridor. It's a combination of corridors that lead to other corridors. I hope the effect is a bit disturbing when you go from corridors to corridors into other corridors. In some of the corridors are doors, in others not. This leads to a room that could be a living space, it is furnished and there is chaos... I don't know why. But it needs some actions...

When I'm travelling around I'm always touched by hotel corridors. With my work, I want to lead the visitor through a combination of corridors, rooms, corners, etc... It acts as a kind of maze. I always liked the ghost trains at the funfair!

7

NM: *In the past, you have set up rooms that I would call 'mad artist rooms'. I consider them as a possible living environment, as an ironic commentary on the artist's studio, as a fake situation... Why are you interested in building it over and over?*

BB: As I said above I am often interested in systems in which I can act or place my works. Sometimes I like it if it's dense, if it looks like a microcosm. I like the idea of fake situations/environments/scenery/seed box. As an artist I like to play with the visitor, to pretend something. To create an atmosphere. For me, it's just a possibility to show my works. Sometimes I don't feel like just showing my works in a white cube. I also like boundless, overdose activity. It's not bad if it annoys the visitor. I'm also just interested and curious about building up rooms, corners, carpet, colour, light etc. where people can move inside...

NM: *In the installation you have prepared for the museum, how do the other rooms relate to the 'mad artist room'? Do you consider the most 'full' room as the most important one? As the honeymoon suite?*

BB: No, the mood of the whole is important. Now there is only one bigger room. Most of the rest is corridors. For sure there will be some smaller niches and somewhere a cleaning cup-

kamer? Zie je de meest 'volle' kamer ook als de belangrijkste? Als de bruidssuite?

BB: Nee, de sfeer van het geheel is belangrijk. In de installatie bevindt zich één grote kamer. Verder bestaat het vooral uit gangen. Er zullen zeker wat kleinere nisjes zijn en ergens een schoonmaakhok. Maar ik denk dat het gaat om de sfeer van het totaal. Ik zie het als een soort compositie of een driedimensionale collage. Het is multi-zintuigelijk. Misschien is het een soort verhaal, maar zeker niet een verhaal dat je kunt lezen. Ik hou ervan als veel onderdelen mysterieus zijn. Ik weet vaak niet waarom ik iets wil doen. Vaak is de reden simpel, bijvoorbeeld omdat ik de sfeer mooi vind. Of het idee van een hoek...

NM: *Sommige mensen vinden je werk wellicht erg divers en onduidelijk, maar het is eigenlijk andersom: voor mij is het heel helder dat het uit 'één brein' komt en het uiteindelijke werk is precies en scherp, ondanks het chaotische karakter. Hoe zie jij dit?*

BB: Ik denk bijna nooit na voordat ik een kunstwerk maak. Soms doe ik het naderhand, bijvoorbeeld wanneer ik een tentoonstelling opbouw. Er is niets mis met onduidelijk werk. Het maakt mij niet uit. Ik kan niet verwachten dat mensen 'begrijpen' wat ik doe. Vaak moeten ideeën gewoon gemaakt worden, zelden is er een rationele reden. Het is zenuwlopend maar ik hou ervan.

8

Ik ben ervan overtuigd dat over bijvoorbeeld dertig jaar mijn verzameling werken en projecten automatisch logischer is. Het is als de beweging van de buitenkant van een spinnenweb naar het midden ervan. Mijn werk ziet er niet echt academisch uit en ik zou niet weten waarom dat zou moeten. Het is erg onlogisch. Maar mijn gevoel zegt me: nee, dat is het niet. Dat is misschien ook omdat ik nooit aan een kunstacademie of iets dergelijks heb gestudeerd.

NM: *Wat is de context waarin je jezelf zou plaatsen? Zoals je relatie tot andere kunstenaars, tot St. Gallen en Zwitserland, tot de alternatieve muziekwereld enzovoort? Waar verhoud je je toe?*

BB: St. Gallen is waar ik opgegroeid ben. Ik werk hier graag. Op de een of andere manier heb ik een bekende en saai plek nodig om los te gaan in mijn werk. St. Gallen kent een kleine kunstwereld met een paar hele goede kunstenaars, zoals Roman Signer, Norbert Möslang en anderen. Maar ik geef toe: vaak is het niet makkelijk om hier te werken omdat het ook stoffig is! En dat is zenuwlopend. Zoals ik eerder zei ga ik daartegenin met mijn werk. Mijn werk komt voort uit wereldwijde media, popcultuur etc... dingen waar ik in de jaren 90 als tiener door beïnvloed werd. En daarnaast door kunstenaars als Martin Kippenberger, Dieter Roth, Raymond Pettibon, Thomas Hirschhorn, en veel veel meer...

board. I think the mood of it all together is what counts. I see it as a kind of composition or three dimensional collage, it is multi-sensory. Maybe it's a kind of story but for sure not one you are able to read. I like it if lots of parts are mysterious. I often don't know why I want to do something. Often the reason is simple, for example because I like the mood. Or the idea of a corner...

NM: Some people may find your work very diverse and unclear, but it is actually the other way around: to me, it is very clear that it comes out of 'one brain' and the final work is precise and sharp, despite its chaotic character. How do you look at this, what is your opinion about it?

BB: I seldom really think before I make an artwork, sometimes I do it afterwards, for example when I am building up a show. There is nothing bad about unclear works. I don't care. I cannot expect that people 'understand' what I am doing. Often ideas I have just have to be made, there is rarely a rational reason. It is nerve-racking but I like it. I am convinced that in, for example, thirty years my heap of works and projects I have made will automatically make much more 'sense'. It's like moving from outside a spider web to the centre of it! My works don't look really academic and I don't know why they should. It's really illogical, but my feeling says: no, it's not. That's maybe also because I never studied art at an academy or the like.

NM: What is the context were you situate yourself? Like your relationship to other artists, to St. Gallen and Switzerland, to the 'underground' music scene etc? Where do you relate to?

9

BB: St. Gallen is where I was born and raised. It's pretty good to work here. Somehow I need a familiar and somehow boring place to burst out with my work. Here in St. Gallen there is a small art scene with a few really good artists, like Roman Signer, Norbert Möslang and others. But I admit, often it isn't easy to work here, because it's also stuffy! And that's nerve-racking but, as I said before, I counter that with my work. But my work comes from worldwide media, pop culture etc... things I was affected by in the 90s when I was a teenager. And by artists like Martin Kippenberger, Dieter Roth, Raymond Pettibon, Thomas Hirschhorn, and lots lots lots more...

NM: You have made and still make many publications. Is the main reason for this that you like the possibility of a publication to travel easily and to address diverse people in an easy way?

BB: That is a good side effect of it, yes, but the main reason is that I just like to make them. The content, layout of the magazines are all made by myself, so they look very individual. I see the publications as an art piece, as Kippenberger, Roth and Pettibon also did. You know the fanzines Pettibon did in earlier days.

NM: *Je maakt veel publicaties. Is de belangrijkste reden daarvoor het feit dat magazines zich eenvoudig over de wereld verplaatsen en het gemakkelijk verschillende mensen aan kan spreken?*

BB: Dat is een goed bijeffect ervan ja, maar de belangrijkste reden is dat ik het gewoon leuk vind om ze te maken. De inhoud en lay-out van de magazines zijn allemaal door mijzelf gemaakt, dus ze zien er heel uniek uit. Ik zie de publicaties als een kunstwerk, zoals Kippenberger, Roth of Pettibon ook deden. Je weet wel, die 'fanzines' die Pettibon in het begin maakte.

NM: *Ik heb niet het idee - maar misschien heb ik het mis - dat je jezelf ziet als een schilder. Maar je maakt wel 'echte' schilderijen. En met 'echt' bedoel ik schilderijen die een bewustzijn tonen van de geschiedenis van de schilderkunst en die spelen met deze erfenis. En bovendien zijn je schilderijen erg goed geschilderd. Wat is jouw mening hierover?*

BB: Ik hou echt van al mijn werkprocessen, maar schilderen is een geheime liefde. Alles is begonnen met schilderen. Ik voel me gewoon heel goed als ik voor een doek sta in mijn atelier met wat muziek erbij. Ik denk dat het goed voor me is. Het remt me af, ik hou van het krassen van de kwast op het doek. Wanneer je schildert weet je wat je moet doen, je werkgebied is beperkt, wat vaak natuurlijk ook saai is... Ik ken de geschiedenis van het schilderen, maar het staat niet centraal voor mij. Ik werk vaak in series. Die series zien er meestal compleet verschillend uit. Ik maak ze vaak tegelijkertijd. Ik wil gewoon iets uitproberen. Als ik een wit doek zie voel ik plotseling een drang om het te markeren. Dat is het belangrijkste thema.

10

NM: *I don't think – but maybe I am wrong – that you consider yourself to be a painter. But you do make 'real' paintings. And with 'real' I mean paintings that show an awareness of the history of painting and that play with its heritage and also your paintings are very well painted. What is your opinion about this, painter and paintings?*

BB: I really like all my working processes, but painting is a secret love. Everything started with painting. I just feel very good in front of a canvas in my studio with some music. I think it does me good. It decelerates. I like the scratching of the brush on the canvas. If you paint you know what you have to do. Your area is limited, which of course is also often boring... I know the history of paintings, but it's not the main, important thing. I often work in series. Often the series look completely different. Often I do them at the same time. I just want to try out something. If I see a white canvas I suddenly feel an impulse and I want to mark it! That's the main theme.

Tekst / Text
Noor Mertens

Vertaling en redactie
Translation and editing
Gerard Forde

Ontwerp / Design
Peter van den Hoogen (COUP)

Druk / Print
Zwaan Printmedia

Met dank aan
With the generous
support of

A
O M
D M
O

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of open-
baar gemaakt, in enige vorm, of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen
of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved.
No part of this publication may be reproduced, stored
in a retrieval system, or transmitted in any form or
by any means, electronic, mechanical, photocopying,
recording or otherwise, without the prior written
permission of the publisher.

© 2016 Museum
Boijmans Van Beuningen

Op ARTtube.nl is een video
over Beni Bischof te zien /
On ARTtube.nl you can watch
a video on Beni Bischof

museum **B** van
boijmans beuningen

Museumpark 18-20
NL-3015 CX Rotterdam
+31 (0)10 44 19 400
www.boijmans.nl

NEXT: OLAF NICOLAI VANAF / FROM 15.10.16